

= 4 Māsha VAIJAKAPAR. im ÇKDra. — Vgl. टङ्ग.

टङ्गणा m. n. Borax Rāgā-Tar. im ÇKDra. — Vgl. टङ्गणा.

टङ्गनी f. N. einer Pflanze, *Clypea hernandifolia* Wight. et Arn. (vulg. श्रावकनादि), ÇABDAK. im ÇKDra.

टङ्गनी f. eine kleine Hauseidechse TRIK. 2,5,23.

टङ्गू f. 1) ein best. musikalisches Instrument H. c. 87. = लम्पापटहन्-वाययोः H. an. 3,559. MBh. r. 160. Dieses zerlegt Wils. in लम्पापटहन्-*Pauke* und वायय ein musik. Instrument, ÇKDra. in लम्पावाय (welches die Lexica eben so wenig wie लम्पा allein kennen) und पटहवाय. — 2) Lüge, Unwahrheit (मृषावार, मन्त्राव्याप्ति) H. an. MED.

टङ्गू m. der Laut einer Trommel H. 1409, v. l. für टड्डर.

टाउन m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. B. H. No. 493.

टङ्ग, टङ्गति verwirrt werden DHĀTUP. 20,4. टाल P. 8,4,54, Sch. — Vgl. टङ्ग.

टङ्ग = टङ्ग (von टङ्ग gāna ज्वलादि zu P. 3,1,140).

टङ्गन (von टङ्ग) m. Verwirrung ÇKDra. Wils.

टङ्ग (von टङ्ग) n. ein aus der Frucht der *Feronia elephantum* Corr. oder eines verwandten Baumes bereitetes berauschendes Getränk PU-LASTJA bei KULL. zu M. 11,95.

टङ्गर m. Wüstling TRIK. 2,7,29. — Vgl. टार.

टङ्गार (टाम् onomatop. + कार) m. Getön, Klang Rāgā-Tar. (ed. Calc.) 5,422.

टङ्गृत (टाम् + कृत) n. Getön, Klang: उच्चएडवानादपेढृष्टधारोदयं-कृते: Rāgā-Tar. 2,99. — Vgl. टङ्गार, डङ्गृति.

टार m. 1) Pferd H. an. 2,423. MED. r. 39. — 2) = लङ्ग H. an. = रङ्ग MED. a catamite Wils.

टालै = टङ्ग (von टङ्ग gāna ज्वलादि zu P. 3,1,140).

टिकू, टैकते gehen, sich bewegen DHĀTUP. 4,29. — Vgl. टीकू, तिकू, तीकू.

टिका in der Stelle: स्वर्गायामटिकाविलुण्ठन Sāh. D. 3,2. BALLANT.: the spoils of the poor villages of Heaven.

टिकू m. N. pr. eines Mannes Rāgā-Tar. 8,670 u. s. w.

टिभिक m. = टिथि 1. AK. 2,8,35, Sch.

टिटिल n. eine best. grosse Zahl, = 100 Nāgabala VJUTP. 189.

टिथि 1) ein best. Vogel, *Parra jacana* oder *goensis* H. 1330. M. 5,11. JIÉN. 1,172. टिथिं तम्पेते वाशमानमिवातुरम् MBh. 12, 4213. R. 6,82,72. PANÉAT. 74, 17. टिथिं f. das Weibchen 18. टिथिंव विराजसे R. GOR. 2,8,43. — 2) N. pr. eines Daitja MBh. 2,367. eines im 13ten Manvantara gegen Indra feindlich auftretenden Dānava Gāruṇa-P. im ÇKDra.

टिभिक m. = टिथि 1. AK. 2,8,35.

टिपिटणि m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 647.

टिपिटणिका (टिपिटणिका) NICH. PA.) f. eine best. Pflanze (अम्बुशिरीषि-

का) BHĀVAPR. im ÇKDra.

टिपिटणि m. eine best. Pflanze, = तिन्दिश, डिपिटण, मुनिनिर्मित, रोम-शफल, vulg. डिपिटण, डैशी BHĀVAPR. im ÇKDra.

टिपू, टेपूति werfen, schleudern DHĀTUP. 32, 132, v. l. für डिपू.

टिप्पनी f. Commentar Verz. d. B. H. No. 684. BURN. Intr. 537. °पा॒ वे॒र्ज. d. Pet. H. No. 81. टिप्पिटक VJUTP. 43.

टिरिटिका (onomatop.) f. Gefüster u. s. w.; s. कर्षो०.

टीकू, टैकते sich bewegen (vgl. टिकू) DHĀTUP. 4,30. वृत्तष्टीकते P. 8, 3,34, Sch. रामष्टीकते 4,41, Sch. — caus. टीकैयति erklären, deutlich machen (zur Erkl. von टीका) H. 256, Sch.

— आ s. आटोकन.

टीका f. AK. 3,6,4,7. Commentar H. 256. Çāmkara's Erklärung der Upanishad heisst Bhāshja, der Commentar Ānandagiri's zu diesem Bhāshja — Tīkā; aber auch Commentare zu Originalwerken werden so genannt; so z. B. die zum KĀUrap., BHĀTT., NAISH. u. s. w. टीकासर्वस्व COLEBR. Misc. Ess. II, 58. — Vgl. टङ्गटीका.

टीट s. श्वटोट.

टु m. 1) Gold VIÇVAPR. bei Wils. — 2) ein Proteus, Einer der alle Gestalten annehmen kann. — 3) der Liebesgott, Liebe Wils.

टुएकू 1) adj. a) klein, winzig TRIK. 3,3,24. MED. k. 96. — b) grau-sam, hart VIÇVA im ÇKDra. — 2) m. a) N. eines Baumes, *Calosanthes indica* Bl. (स्थेणाकू), AK. 2,4,2,37. TRIK. MED. RATNAM. 4. Suçra. 1,131, 16. 143,7. 2, 178, 4. = स्थेणाकप्रभेद Rāgān. im ÇKDra. = कृष्णविदर ÇABDAK. im ÇKDra. — c) N. eines Vogels, *Sylvia sutoria*, ÇABDAR. im ÇKDra. — 3) f. शा॒ = टङ्गनी ÇABDAK. im ÇKDra.

टुण्का f. N. einer Pflanze, *Curculigo orchoides* Roxb. (तालमूली), ÇABDAK. im ÇKDra.

टुपू s. श्रोटेप.

टुछा m. N. pr. eines Mannes Rāgā-Tar. 7, 1035, 1056, 1064.

टेरक adj. schielend ÇABDAR. im ÇKDra. टेरात (टेर + श्वत्) dass. VJUTP. 206. — Vgl. टगर, केकार.

टेर, f. टैटी gāna गौरादि zu P. 4,1,41.

टोटक ein best. Metrum (4 Mal ~~~~~) COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII,4). 74.110.

टोउद्धमापति (टोउर + द्धमा०), टोउरमध or टोउरेन्द m. N. pr. eines Ministers des Akbar Schah und Verfassers des टोउरानन्द Verz. d. B. H. No. 493. 941. 1231.

टोतला f. N. einer Gottheit COLEBR. Misc. Ess. II, 292.

टोद्दलतत्त्व n. N. eines Tantra COLEBR. Misc. Ess. II, 178.

टीकू, टैकते v. l. für टोकू DHĀTUP. 4,24. — Vgl. टोकू mit उप.

टोर (?) टोटेश्वलेत्रपालमाहात्म्य CIV-A-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, b, 4.

टुलै, टुलति sich verwirren DHĀTUP. 20,5. — Vgl. टुलै, डुलै.

टुलै und टुलै von टुलै gāna ज्वलादि zu P. 3,1,140.